

KWIK (1) *sb m*

N sg kwik.

Sł stp brak, Cn s.v. kwiczenie, Linde XVII – XVIII w.

Dźwięk wydawany przez świnię, osła lub przestraszonego konia; stridor suis Mącz, Cn; grunnitus Cn

Wyrażenie: »kwik świński«: Stridor, skrzitanie/ kwiczenie/ skrzipienie. Stridor suis, Kwik świński.

Mącz 420d.

Cf KWICZENIE

JB